

Wil in uw gebeden gedenken de ziel van
DE HEER

Victor ROGGE

weduwnaar van Mevrouw
Maria-Irma FAUCONNIER,

geboren te Astene op 14 december 1886 en
rustig naar zijn Schepper teruggekeerd te
Brakel in de St.-Franciscuskliniek
op 30 april 1976,
gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken
en de Pauselijke Zegen.

Bij het vroege morgengloren van een stralende lentedag, heeft vader ons vaarwel gezegd. Het steeds opnieuw weerkerende wonder van herleving en opstanding in de natuur, heeft hij hier op aarde niet meer mogen aanschouwen.

Stil en zacht, zoals zijn leven was, is hij langzaam naar ons Heer gegaan.

En nu wij terugdenken aan zijn schoon en toegewijd leven, wordt onze droefheid om zijn heengaan gemilderd door innig-diepe verering.

In eenvoud en soberheid is hij zijn aardse levenstocht gegaan, ons enkele schaarse lessen en aansporingen gevend die ons, juist wegens hun zeldzaamheid, des te meer troffen en des te dieper in ons hart zullen bewaard blijven.

Beter dan door woorden heeft hij ons gevormd door het voorbeeld van zijn nooit versagende ijver, en zijn leven van noeste arbeid en onvermoeibare toewijding aan zijn gezin.

Ja, vader heeft hard gewerkt, en... hij deed het graag. Het deed hem pijn aan het hart, toen hij de laatste maanden van zijn leven het werk moest neerleggen, omdat zijn hoge ouderdom zijn krachten ondermijnde; droef te moede omdat hij niet meer helpen kon.

Zijn geluk bestond er in, de vruchten op het veld, waarvan hij het zaad aan de aarde had toevertrouwd, te zien groeien en gedijen.

Hij was nog een van die goede oude mensen, die meeleeftde met het gaan en komen der seizoenen, en begreep dat God uiteindelijk meester is over alles wat leeft en groeit.

Samen met moeder, heeft hij zich, in vaak moeilijke tijden, ingezet voor het welzijn van ons gezin.

Zoals op ieder huisje, liet de Heer ook op het onze zijn kruisje neerkomen. Ze hebben de taaië werkkraft van vader, en de liefdevolle zorgen van moeder nog hechter aan elkaar gesmeed, en van ons huis een thuis gemaakt, waaraan we steeds met ontroering, God en onze ouders dankend, zullen terugdenken.

Vader en moeder verenigd op aarde, zijn het nu ook voor altijd in de hemel. Daardoor wordt, voor ons die eenzaam achterblijven, de aarde wel killer en vreemd, maar de hemel wordt ons meer vertrouwd. Hij is nu nog meer ons echte vaderhuis, waar ook wij eens hopen thuis te komen.

Geliefde kinderen en kleinkinderen, trots en doel van mijn leven, ik dank U voor alles wat ge voor mij gedaan hebt in mijn laatste levensdagen. Uw zorgende aanwezigheid was voor mij steeds een troost en opbeuring.

Blijft trouw aan de opvoeding u door uw ouders gegeven. Blijft uw vader en uw moeder steeds vroom gedenken in uw gebeden.

Wederkerig zullen wij blijven bidden en zorgen voor u allen, in afwachting van een eeuwig wederzien bij de Heer.

De families ROGGE, FAUCONNIER,
TIBERGIEN, BAUWENS,
gevoelig voor uw bliken van medeleven,
danken U oprecht.

Druk. Jos. De Vleeschouwer-Hoste, Brakel